

Virkninger; noget har dette vel ogsaa bidraget til, at vi befinder os i den Usikkerhed, hvori vi for Tiden befinder os.

Om der saa ellers skal være gode Udsigter for Handel og Industri og anden Virksomhed, hvilket den højtærede Minister mente, i alt Fald efter sine Udtalelser i Folketinget, det tør jeg ikke have nogen Mening om. Det forekommer mig, at saaledes som Valutaspørgsmaalet stiller sig, kan der vist komme Tider, hvor man meget vanskeligt vil kunne klare sig herhjemme, særlig hvis man skal give saa høje Arbejdslønninger, som der nu er Tegn til. Den eneste Trøst skal være, at de faar dem lige saa høje i andre Lande. Ja, det gør de maaske nok i nogle, men at de skulde gøre det i hele Verden, er ingenlunde givet. Der vil være Lande, hvor man arbejder meget billigt og i meget store Virksomheder, overfor hvilke de mindre Virksomheder med høje Arbejdslønninger i et lille Land som vort ikke vil kunne klare sig.

Endelig sluttede den højtærede Minister med Barbererne og mente, at de var et Eksempel paa, at man ikke havde været meget heldig i sin Kamp med Organisationerne. Jeg vil da for mit Vedkommende sige, at jeg i dette Tilfælde ikke har tænkt saa meget paa Organisationerne som paa Folketinget. Min bekendte Tilbøjelighed til at se at komme i Møde og jævne ud, saaledes at vi kommer nogenlunde vel over det, naar der er et Konfliktspørgsmaal, har ogsaa gjort sig gældende i dette Tilfælde, og det er Grunden til, at jeg har ment, at man ikke skulde rejse Strid med Folketinget paa den Sag. Og det antager jeg, at den højtærede Finansminister ogsaa mener; jeg havde den Glæde at have ham til Meningsfælle den første Gang, vi her vedtog Forslaget om at lade Forbudet mod Hjemmebarbering gaa ud. Men da vi saa skulde have den endelige Afgørelse, ønskede jeg ikke at fremkalde stor Strid og komme til Resultater, som dette Ting overhovedet egentlig ikke ønskede at komme til, og jeg anbefalede da, at man skulde gaa ind paa det paa den Maade, man gjorde; saa lagde jeg Mærke til, at den højtærede Minister forsvandt, han har altsaa ikke haft Lyst til at være med til dette. (*Finansministeren*: Jeg maatte gaa).

Der er altsaa nogen Uenighed mellem den højtærede Minister og mig om den fremtidige Finanspolitik; den kan Ministeren faa noget at se af, jeg faar neppe meget at se af det. Men jeg tror,

at det er rigtigt, at det bliver sagt i Folketinget og ogsaa her, at den Fremstilling af det, som Ministeren har givet, rummer store Farer, og at den ogsaa vil vække megen Opmærksomhed omkring i Landet.

Piper: Den højtærede Finansminister gav mig ikke i sin Tale Anledning til at fremkomme med mange Bemærkninger. Jeg skal derfor indskrænke mig til et Par enkelte.

Den højtærede Finansminister mente ikke, at der er Utryghed til Stede i Befolkningen. Ja, fra det ophøjede Sted, den højtærede Minister indtager, mærker han det maaske ikke, men i de Kredse, i hvilke vi andre færdes, særlig i de Kredse, der bærer den store Del af Skatterne og frygter for at komme til at bære en endnu større, mærker man stadig den Utryghed, der er til Stede ved det Styre, vi lever under. Den højtærede Minister mente, at der ikke var Grund til Klage over de høje Skatter, men han indrømmede dog, at de Skatter, der er paalagte, har været ret kraftige. Naar Klagerne ikke har været mere højlydte, end de har været, ligger det i, at vi har haft store ekstraordinære Indtægter hos en stor Del af Befolkningen, og derfor har man lettere fundet sig i at svare overordentlig store Procenter af disse ekstraordinære Indtægter, idet de paagældende Skatteydere eller de allerfleste af dem har haft en langt større Indtægt, end de havde under normale Forhold. Men dette er ikke noget, som vil vedblive, og derfor ser man med store Betænkeligheder hen til den Dag, hvor disse ekstraordinære Indtægter hører op, medens man er ret sikker paa, at de forøgede Driftsudgifter og Lævefodsudgifter, man er kommet ind paa, vil blive ved, og skal man saa i Fremtiden have Skatter i Lighed med dem, vi nu er inde paa, vil de ikke blive til at bære.

Den højtærede Finansminister havde ikke opfordret Landstinget til at skynde sig, men Ministeren var inde paa, at der er god Grund til at skynde sig, og var meget taknemmelig, fordi Lovforslaget har Udsigt til at blive fremmet til Afslutning allerede i Dag. Men jeg er ganske overbevist om, at dersom man ikke fra alle Sider havde stræbt efter nu at faa denne Udgang paa Behandlingen af Tillægsbevillingslovforslaget, saa vilde vi fra Finansministeren og Regeringspartiernes Tilhængere have hørt stærke Beklagelser og Angreb paa de Partier, som var Skyld i,